

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनताꣳ सङ्गहृणीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वे मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
सुमावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं यत्वोप
वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥१॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः सुमाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तदधाति॥३॥
चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ

भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वार आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन् रशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्यं रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेतसा समर्धयति। दर्भमयी रशना भवति। बहु वा एष
कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्दर्भमयी रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।
स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजाम्महर्त्विक्कम्।
यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिन्तद्वधति।
अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यत्सुवर्णं हिरण्यन्ददाति। रेत एव
तद्वधाति। ओदने ददाति। रेतो वा ओदनः। रेतो हिरण्यम्।
रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्थद च॥२॥ [२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं
बध्नाति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः
प्रतिप्रोच्य। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति।
यदाह। ब्रह्मन्नाश्वमेध्यमन्त्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन

राध्यास॒मिति॑। ब्रह्म॒ वै ब्रह्मा॑। ब्रह्म॑ण ए॒व दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये
प्रति॒प्रोच्या॑श्च॒म्मेध्य॑म्ब॒ध्राति॑॥७॥

न दे॒वता॑भ्य॒ आ वृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
प्र॒स॒व इति॑ र॒शना॑माद॒त्ते प्र॒सू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मि॒त्याह॑।
अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आ॒स्ताम्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑मि॒त्याह॑
य॒त्यै। व्यृ॑द्धं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यते॑।
इ॒माम॑गृ॒भ्णन्न॒शना॑मृ॒तस्ये॒त्यधि॑ वदति॒ यजु॑ष्कृत्यै। य॒ज्ञस्य॑
समृ॑द्ध्यै॥८॥

तदा॑हुः। द्वा॒द॒शा॒र॒त्नी र॒शना॑ क॑र्त॒व्या ३ त्रयो॑द॒शा॒र॒त्नी ३ रि॒ति।
ऋ॒षभो॑ वा ए॒ष ऋ॑तूनाम्। यत्स॑वत्स॒रः। तस्य॑ त्रयो॒द॒शो
मा॒सो वि॒ष्टप॑म्। ऋ॒षभ ए॒ष य॒ज्ञाना॑म्। यद॑श्वमे॒धः। यथा॑
वा ऋ॒षभ॑स्य॒ वि॒ष्टप॑म्। ए॒वमे॒तस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। त्रयो॒द॒शम॑र॒त्नि॑
र॒शना॑या॒मुपा॑ द॒धाति॑॥९॥

यथ॑र्ष॒भस्य॑ वि॒ष्टप॑ꣳ सꣳस्क्रोति॑। ता॒दृगे॒व तत्। पू॒र्व
आयु॑षि वि॒दथे॑षु क॒व्येत्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति।
तथा॑ दे॒वाः सु॒तमा॑ ब॒भूवु॑रित्या॑ह। भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते।
ऋ॒तस्य॑ सा॒मन्त॑स॒रमा॑र॒पन्ती॑त्या॑ह। स॒त्यं वा ऋ॑तम्।
स॒त्येनै॒वैन॑मृ॒तेना॑र॒भते॑। अ॒भि॒धा अ॒सीत्या॑ह॥१०॥

तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी सर्वा॑णि भू॒तान्य॒भि भ॑वति।
भु॒वंन॑म॒सीत्या॑ह। भू॒मान॑मे॒वोपै॑ति। य॒न्ताऽसी॑त्या॑ह।

यन्तारमेवैनं करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति।
सौऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
सप्रथसमित्याह ॥ ११ ॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानुव्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वश्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।
यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
चतुरक्षं प्रसौति। पुरो मर्तः पुरः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति।
श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।
सैध्रकम्मुसलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौंश्चलेयो हन्ति। पुंश्चल्वां
वै देवाः शुचन्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा

वा ए॒तमी॑प्स॒तीत्या॑हुः। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑त॒ इति॑।
अश्व॑स्याध॒स्पद॑मुपा॑स्यति। व॒ज्री वा अश्वः॑ प्राजाप॒त्यः।
वज्रेणै॒व पा॒प्मान॒भ्रातृ॑व्य॒मव॑ क्रामति। द॒क्षिणा॑ऽप॒
प्लाव॑यति॥१४॥

पा॒प्मान॑मे॒वास्मा॒च्छ्रम॑ल॒मप॑ प्लावयति। ऐ॒षीक॑ उ॒दूहो॑
भ॑वति। आयु॒र्वा इ॒षीकाः॑। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधति। अ॒मृतं॑ वा
इ॒षीकाः॑। अ॒मृत॑मे॒वास्मि॑न्दधति। वे॒तस॑शा॒खोप॑सम्बद्धा
भवति। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा अश्वः॑। अ॒प्सुजो॑ वे॒तसः॑।
स्वादे॒वैन॒य्यौने॑र्निर्मि॒मीते॑। पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्च॑म॒भ्युद॑हति।
पु॒रस्ता॑दे॒वास्मि॑न्प्र॒तीच्य॑मृत॒न्दधा॑ति। अ॒हं च॑ त्वं च॑
वृ॒त्रह॑न्निति॒ ब्र॒ह्मा यज॑मानस्य॒ हस्त॑ङ्गृह्णाति। ब्र॒ह्मक्ष॑त्रे
ए॒व स॒न्दधा॑ति। अ॒भिक॑त्वेन्द्र॒ भूरध॑ज्मन्नित्य॒ध्वर्यु॑र्यज॒मानं॑
वाच॑यत्य॒भिजि॑त्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥४॥ [४]

च॒त्वार॑ ऋ॒त्विजः॑ स॒मुक्ष॑न्ति। आ॒भ्य ए॒वैनं॑ च॒तसृ॑भ्यो॑
दि॒ग्भ्यो॑ऽभि॒ समी॑रयन्ति। श॒तेन॑ रा॒जपु॑त्रैः स॒हाध्व॑र्युः।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेनाश्वे॑न॒ मेध्ये॑ने॒ष्ट्वा। अ॒यं
राजा॑ वृ॒त्रं व॑ध्या॒दिति॑। रा॒ज्यं वा अ॑ध्व॒र्युः। क्ष॒त्रं रा॑जपु॒त्रः।
रा॒ज्येनै॒वास्मि॑न्क्ष॒त्रन्द॑धाति। श॒तेना॑ रा॒जभि॑रु॒ग्रैः स॒ह
ब्र॒ह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्घ्रिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं

राजा॑प्रतिधृष्यो॑ऽस्त्विति॑। बलं॑ वै ब्रह्मा॑। बलं॑मरा॒जोग्रः॑।
बलं॑नैवास्मिन्बलं॑न्दधाति॑। श॒तेन॑ सू॒तग्राम॑णिभिः॒ सह॑
होता॑। प॒श्चात्प्राङ्निष्ठ॑न्प्रोक्ष॑ति। अ॒नेनाश्वेन॑ मे॒ध्येने॒ष्ट्वा। अ॒यं
राजा॑ऽस्यै॒ विशः॑॥१७॥

ब॒हुग्वै॑ ब॒ह्वश्वायै॑ ब॒ह्वजा॑विका॒यै। ब॒हुव्री॑हिय॒वायै॑
ब॒हुमा॑षति॒लायै॑। ब॒हुहि॒रण्यायै॑ ब॒हुह॒स्तिका॑यै। ब॒हुदा॑स॒पुरु॒षायै॑
रयि॒मत्यै॑ पु॒ष्टिम॑त्यै। ब॒हुरा॒यस्पो॒षायै॑ राजा॑स्त्विति॑। भू॒मा
वै होता॑। भू॒मा सू॒तग्राम॑ण्यः। भू॒मैवास्मिन्भू॒मान॑न्दधाति॑।
श॒तेन॑ क्ष॒त्तसङ्ग॑ही॒तृभिः॑ स॒होद्गा॒ता। उ॒त्तर॑तो दक्षि॒णा
तिष्ठ॑न्प्रोक्ष॑ति॥१८॥

अ॒नेनाश्वेन॑ मे॒ध्येने॒ष्ट्वा। अ॒यं राजा॑ स॒र्वमायु॑रे॒त्विति॑। आ॒युर्वा
उ॒द्गा॒ता। आ॒युः क्ष॒त्तसङ्ग॑ही॒तारः॑। आ॒युषै॒वास्मिन्नायु॑र्दधाति॑।
श॒तं श॑तम्भवन्ति। श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये
प्रति॑तिष्ठति। च॒तुः श॒ता भ॑वन्ति। च॒तस्रो॑ दि॒शः। दि॒क्ष्वेव॑ प्रति॑
तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उ॑क्षति दि॒श एकं॑ च॥५॥ [५]

यथा॑ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्क॒न्दति॑। ए॒वं वा ए॒तदश्व॑स्य
स्क॒न्दति॑। यन्नि॒क्तमना॑लब्धमु॒त्सृज॑न्ति। यत्स्तो॒क्या अ॒न्वाह॑।
स॒र्वहु॑तमे॒वैनं॑ करो॒त्यस्क॑न्दाय। अस्क॑न्नं॒ हि तत्। यद्धु॑तस्य
स्क॒न्दति॑। स॒हस्र॑म॒न्वाह॑। स॒हस्रं॑स॒म्मितः॑ सु॒वर्गो॑ लो॒कः।
सु॒वर्गस्य॑ लो॒कस्या॑भि॒जित्यै॑॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोक्यासु
वा अहमश्वमेधः सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायवं एवैनं
जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय
स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं
देवताभ्यो जुहोति। दशदश संपादं जुहोति। दशाक्षरा
विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा
एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः
पुनरभ्यावर्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रतिष्ठति। एताः

ह वाव सौऽश्वमेधस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दाय। अस्कन्नं
हि तत्। यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते षट् च॥६॥ [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्रिष्ठन्प्रोक्षति।
प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यं
दधाति। तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः।
इन्द्राग्निभ्यान्त्वेति दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठो
बलिष्ठो। ओजं एवास्मिन्बलन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनामोजिष्ठो बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै
देवानामाशुः सारसारितमः॥२५॥

जवमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः।
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
यशस्वितमाः। यशं एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनामपचिततमः॥२६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
पशूनान्त्विषिमान्हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।

सुते त्वाऽसंते त्वाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
 भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।
 अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति
 प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
 देवता अन्वायन्ताः॥ २७ ॥

सारसारितुमोऽपचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥ ७ ॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
 जुहोति। सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नः हि तत्।
 यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्काराय स्वाहेनं कृताय स्वाहेत्याह।
 एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवैनः समर्धयति॥ २८ ॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
 अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधः
 सः स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या
 इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मै
 जनयति॥ २९ ॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
 पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।

आ॒य॒त॒न ए॒वा॒स्याहु॑तीर्जु॒होति॑। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति।
तदा॑हुः। य॒ज्ञमु॒खेय॑ज्ञमु॒खे होत॑व्याः। य॒ज्ञस्य॑ क्लृ॒त्यै। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्यानु॑ख्यात्या॒ इति॑। अथो॒ खल्वा॑हुः॥ ३०॥

यद्य॑ज्ञमु॒खेय॑ज्ञमु॒खे जुहु॑यात्। प॒शुभि॑र्यज॒मान॒व्यैर्ध॑येत्।
अव॑ सु॒व॒र्गालो॒कात्प॑द्येत। पापी॑यान्त्स्या॒दिति॑। स॒कृदे॒व
होत॑व्याः। न यज॑मानं प॒शुभि॑र्व्यर्धयति। अ॒भि सु॒व॒र्गं लो॒कं
ज॑यति। न पापी॑यान्भवति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशत॑मश्वरूपाणि
जुहोति। अ॒ष्टाच॑त्वारि॒ंशद॑क्षरा॒ जग॑ती। जाग॒तोऽश्वः॑
प्राजा॑प॒त्यः समृ॑द्धौ। ए॒कम॑तिरिक्तं जुहोति। तस्मा॑दे॒कः
प्र॒जास्व॑र्धुकः॥ ३१॥

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥८॥ [८]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्या॑ह। इ॒यं वै मा॒ता। अ॒सौ
पि॒ता। आ॒भ्यामे॒वैनं॑ परि॒ददा॑ति। अश्वो॑ऽसि॒ हयो॑ऽसीत्या॑ह।
शा॒स्त्ये॒वैन॑मे॒तत्। तस्मा॑च्छि॒ष्टाः प्र॒जा जा॑यन्ते। अ॒त्यो॑ऽसीत्या॑ह।
तस्मा॑दश्वः॒ सर्वा॑न्प॒शून्त्ये॑ति। तस्मा॑दश्वः॒ सर्वे॑षां प॒शूना॑
श्रेष्ठं॑ गच्छति॥ ३२॥

प्र यशः॒ श्रेष्ठं॑माप्नोति। य ए॒वं वेद॑। नरो॑ऽस्यर्वा॑ऽसि॒
सप्ति॑रसि॒ वा॒ज्यंसी॑त्या॑ह। रू॒पमे॒वास्ये॒तन्महि॑मान॒व्याँच॑ष्टे।
ययु॑र्नामा॒सीत्या॑ह। ए॒तद्वा अश्व॑स्य प्रि॒यन्ना॑म॒धेय॑म्।
प्रि॒येणै॒वैन॑न्नाम॒धेये॑ना॒भि व॑दति। तस्मा॑द॒प्यामि॑त्रौ स॒ङ्गत्य॑।

नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनङ्गमयति। अग्रये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा आशापाला एतन्देवेभ्योऽश्वमेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह। शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तौ। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनत्र जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते। येऽश्वमेध्यं रक्षन्ति। तेषां य उदचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदचन्न गच्छन्ति॥३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिंच्यते। योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्। हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय। अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥१॥ [९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।

तस्य॑ तेपानस्य॑। स॒प्तात्मनो॑ दे॒वता॒ उद॑क्रामन्। सा
दी॒क्षाऽभ॑वत्। स ए॒तानि॑ वैश्वदे॒वान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्।
तैर्वै स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वै॑श्वदे॒वानि॑ जुहोति॑। दी॒क्षामे॒व
तैर्यज॑मानोऽव॑ रुन्धे॥ ३७ ॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन्। अ॒न्व॒हं जु॑होति।
अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑। त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति।
च॒त्वार्यो॑द्भ॒हणानि॑। स॒प्त संप॑द्यन्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः।
प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑॥ ३८ ॥

एक॑विंशतिं वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॒काः।
द्वाद॑श॒ मासाः॒ पञ्च॑त॒र्वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य
एक॑विंशः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॑त्रम्। सा श्रीः।
तद्व॒ध्रस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तत्स्वारा॑ज्यमुच्यते॥ ३९ ॥

त्रि॑ंशतमौद्भ॒हणानि॑ जुहोति। त्रि॑ंशदक्षरा वि॒राट्। अन्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑। त्रेधा वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै॑। अप॒ वा ए॒तस्मात्प्रा॑णाः
क्रा॑मन्ति॥ ४० ॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्र॑चरन्ति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑।
पूर्णा॑हुतिमु॒त्तमां॑ जुहोति। सर्व॑ वै पूर्णा॑हुतिः। सर्व॑मे॒वाप्नो॑ति।

अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवं रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा। पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। अथो रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। प्रत्युत्तब्धे सयत्वाय॥४३॥

यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाष्टौ च॥११॥ [११]

सावि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं प्रा॑तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैनं॑ गा॒य॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्रोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः। स॒वि॒त्रे प्र॑सवि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा त्रि॒ष्टुप्। त्रैष्टु॑भं मा॒ध्यन्दि॑न॒ः स॒व॒नम्। मा॒ध्यन्दि॑नादे॒वैन॑ः स॒व॒नात्रि॑ष्टुभ॒श्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते॥४४॥

अथो मा॒ध्यन्दि॑नमे॒व स॒व॒नं तेना॑प्रोति। त्रि॒ष्टुभं॑ छ॑न्दः। स॒वि॒त्र आ॑सवि॒त्रे द्वाद॑शकपालमपरा॒ह्णे। द्वाद॑शाक्षरा जग॑ती। जा॒ग॒तं तृ॒तीय॑स॒व॒नम्। तृ॒तीय॑स॒व॒नादे॒वैनं॑ जग॑त्याश्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते। अथो॑ तृ॒तीय॑स॒व॒नमे॒व तेना॑प्रोति। जग॑तीं छ॑न्दः। ई॒श्व॒रो वा अ॒श्वः प्र॑मु॒क्तः परा॑ परा॒व॒तं ग॑न्तोः। इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॑धृतिः स्वाहे॒ह र॑न्तिः स्वाहे॒ह र॑मतिः स्वाहेति॒ चत॑स्र॒ आहु॑तीर्जुहोति॥४५॥

चत॑स्रो दि॒शः। दि॒ग्भिरे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति। आश्व॑त्थो व्र॒जो भ॑वति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। अश्वो॑ रू॒पं कृ॒त्वा। सोऽश्व॑त्थे सं॒वत्स॑रम॒तिष्ठ॑त्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्। यदाश्व॑त्थो व्र॒जो भ॑वति। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति॥४६॥

त्रि॒ष्टुभ॒श्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते जुहोति॒ नवं॑ च॥१२॥ [१२]

आ ब्र॒ह्मन्ब्रा॒ह्म॒णो ब्र॑ह्मवर्च॒सी जा॑यता॒मित्या॑ह। ब्रा॒ह्म॒ण ए॒व ब्र॑ह्मवर्च॒सं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णो ब्र॑ह्मवर्च॒स्यजा॑यत।

आऽस्मिन्नाष्ट्रे रा॒ज॒न्यं इ॒ष॒व्यः शू॒रो महार॒थो जा॑यता॒मित्या॑ह।
 रा॒ज॒न्यं ए॒व शौ॒र्यं म॑हि॒मानं॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा रा॒ज॒न्यं
 इ॒ष॒व्यः शू॒रो महार॒थोऽजा॑यत। दोग्ध्रीं॑ धे॒नुरि॑त्याह।
 धे॒न्वामे॒व प॒यो द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒रा दोग्ध्रीं॑ धे॒नुर॑जायत।
 वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानि॑त्याह॥४७॥

अ॒न॒डुह्ये॒व वी॒र्यं॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रान॑जायत।
 आ॒शुः स॒प्तिरि॑त्याह। अ॒श्व ए॒व ज॒वं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒राऽऽशुर॑श्चो॒ऽजाय॑त।
 पु॒र॒न्धिर्योषे॑त्याह। यो॒षित्ये॒व रू॒पं द॑धाति। तस्मा॑त्स्त्री यु॒वतिः॑
 प्रि॒या भा॒वु॒का। जि॒ष्णू र॑थे॒ष्टा इ॒त्याह॑। आ ह॒ वै तत्र॑ जि॒ष्णू
 र॑थे॒ष्टा जा॑यते॥४८॥

यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। स॒भेयो॒ युवे॑त्याह। यो वै पू॒र्वव॑य॒सी।
 स स॒भेयो॒ युवा॑। तस्मा॑द्यु॒वा पु॒मा॑न्प्रि॒यो भा॒वु॒कः। आऽस्य॑
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यता॒मित्या॑ह। आ ह॒ वै तत्र॑ यज॑मानस्य
 वी॒रो जा॑यते। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। नि॒का॒मेनि॑कामे नः
 प॒र्जन्यो॑ व॒र्षत्वि॑त्याह। नि॒का॒मेनि॑कामे ह॒ वै तत्र॑ प॒र्जन्यो॑
 व॒र्षति॑। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। फ॒लि॒न्यो न॒ ओष॑धयः
 प॒च्यन्ता॑मित्याह। फ॒लि॒न्यो ह॒ वै तत्रौष॑धयः प॒च्यन्ते॑। यत्रै॒तेन॑
 य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते। यो॒ग॒क्षेमो नः॑ कल्पता॒मित्या॑ह। कल्प॑ते ह॒ वै
 तत्र॑ प्र॒जाभ्यो॑ यो॒ग॒क्षेमः॑। यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॒ यज॑न्ते ॥४९॥

अ॒न॒ङ्घ्रानि॑त्याह जायते व॒र्षति॑ सप्त च॥१३॥ [१३]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑शत्। स आ॒त्मन्न॑श्चमे॒धम॑धत्त।

तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। ए॒ष वा॒व य॒ज्ञः। यद॑श्वमे॒धः। अ॒प्ये॒व
नो॒त्रा॒स्त्वि॒ति। तेभ्य॑ ए॒तान॑न्नहोमा॒न्प्राय॑च्छत्। तान॑जुहोत्।
तैर्वै॑ स दे॒वान॑प्रीणात्। यद॑न्नहोमां जुहोति॥५०॥

दे॒वाने॒व तैर्य॑जमानः प्रीणाति। आ॒ज्ये॒न जु॒होति॑। अ॒ग्ने॒र्वा
ए॒तद्रू॒पम्। यदा॑ज्यम्। यदा॑ज्ये॒न जु॒होति॑। अ॒ग्निमे॒व
तत्प्री॑णाति। म॒धु॒ना जु॒होति॑। म॒ह॒त्यै वा ए॒तद्दे॒वता॑यै रू॒पम्।
यन्म॑धु। यन्म॑धु॒ना जु॒होति॑॥५१॥

म॒ह॒तीमे॒व तद्दे॒वता॑ प्रीणाति। त॒ण्डु॒लैर्जु॒होति॑। वसू॑नां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यत्त॑ण्डु॒लाः। यत्त॑ण्डु॒लैर्जु॒होति॑। वसू॑ने॒व
तत्प्री॑णाति। पृ॒थु॒कैर्जु॒होति॑। रु॒द्राणां॑ वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्पृ॑थु॒काः। यत्पृ॑थु॒कैर्जु॒होति॑॥५२॥

रु॒द्राने॒व तत्प्री॑णाति। ला॒जैर्जु॒होति॑। आ॒दि॒त्यानां॑ वा
ए॒तद्रू॒पम्। यल्ला॒जाः। यल्ला॒जैर्जु॒होति॑। आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति। क॒र॒म्बैर्जु॒होति॑। वि॒श्वे॒षां वा ए॒तद्दे॒वानां॑ रू॒पम्।
यत्क॑र॒म्बाः। यत्क॑र॒म्बैर्जु॒होति॑॥५३॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति। धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यद्धा॒नाः। यद्धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति। स॒क्तु॑भिर्जुहोति। प्र॒जाप॑ते॒र्वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्स॑क्तवः। यत्स॑क्तु॑भिर्जुहोति॥५४॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति। म॒सू॒स्यैर्जु॒होति॑। सर्वा॑सां वा

ए॒तद्दे॒वता॑नां॒ रूप॑म् । यन्म॒सू॒स्या॑नि । यन्म॒सू॒स्यैर्जु॑होति ।
 सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ । प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति ।
 प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॒मैते॑ । ए॒तैर्वै दे॒वा अ॒श्व॒स्याङ्गा॑नि
 सम॑दधुः । यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति । अ॒श्व॒स्यै॒वाङ्गा॑नि
 संद॑धाति । द॒शान्ना॑नि जुहोति । द॒शाक्ष॑रा वि॒राट् ।
 वि॒राट्कृ॒त्स्न॒स्यान्नाद्य॒स्याव॑रुध्यै ॥ ५५ ॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति क्रम्वैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारिं च
 (अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलेः पृथुकैर्लाजैः क्रम्वैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूयैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि
 द्वादंशः) ॥ १४ ॥ [१४]

प्र॒जाप॑तिरश्वमे॒धम॑सृजत । त॒सृष्ट॑ र॒क्षास्य॑ जिघा॒सन् ।
 स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्त॑ हो॒मानं॑ पश्यत् । तान॑ जुहोत् । तैर्वै
 स य॒ज्ञाद्र॑क्षा॒स्यपा॑हन् । यन्न॑क्त॒स्य हो॒मां जु॑होति । य॒ज्ञादे॒व
 तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षा॒स्यप॑ हन्ति । आ॒ज्येन॑ जुहोति । वज्रो॒ वा
 आ॒ज्यम् । वज्रेणै॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षा॒स्यप॑ हन्ति ॥ ५६ ॥

आ॒ज्यस्य॑ प्र॒तिप॑दं करोति । प्रा॒णो वा आ॒ज्यम् । मु॒ख॒त
 ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति । अ॒न्नहो॒माञ्जु॑होति । शरी॑रवदे॒वाव॑
 रुन्धे । व्य॒त्यासं॑ जुहोति । उ॒भय॒स्याव॑रुध्यै । न॒क्तं जु॑होति ।
 रक्ष॑सामप॑हत्यै । आ॒ज्येना॒न्ततो॑ जुहोति ॥ ५७ ॥

प्रा॒णो वा आ॒ज्यम् । उ॒भय॑त ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति ।
 पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च । ए॒कस्मै॒ स्वाहे॑त्याह । अ॒स्मिन्ने॒व

लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ । द्वा॒भ्या॒ꣳ स्वा॒हेत्या॑ह । अ॒मुष्मि॑न्ने॒व
लो॒के प्र॒ति॒ ति॒ष्ठति॑ । उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॒ ति॒ष्ठति॑ ।
अ॒स्मिꣳश्चा॒मुष्मि॑ꣳश्च । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
श॒तवी॑र्यः । आ॒यु॑रे॒व वी॒र्य॑म॒व रु॒न्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ।
आ॒यु॑र्वै स॒हस्र॑म् । आ॒यु॑रे॒वाव॑ रु॒न्धे । सर्व॑स्मै स्वा॒हेत्या॑ह ।
अप॑रि॒मित॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे ॥ ५८ ॥

ए॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षाꣳस्य॒प॒ह॒न्त्यन्त॑तो जु॒होति॑ श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह स॒प्त च॑ ॥ १५ ॥ [१५]

प्र॒जाप॑तिं॒ वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः । यो॑ऽश्व॒मे॒धेन॑ यज॑न्त॒ इति॑ ।
अथो॑ आहुः । सर्वा॑णि भू॒तानी॑ति । ए॒कस्मै॑ स्वा॒हेत्या॑ह ।
प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒कः । तमे॒वाप्नो॑ति । ए॒कस्मै॑ स्वा॒हा द्वा॒भ्या॒ꣳ
स्वा॒हेत्य॑भि॒पूर्व॑माहु॒तीर्जु॑होति । अ॒भि॒पूर्व॑मे॒व सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति ।
एको॒त्तरं॑ जु॒होति॑ ॥ ५९ ॥

ए॒क॒व॒दे॒व सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति । स॒न्त॑तं जु॒होति॑ । सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ स॒न्त॑त्यै । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
श॒तवी॑र्यः । आ॒यु॑रे॒व वी॒र्य॑म॒वरु॑न्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ।
आ॒यु॑र्वै स॒हस्र॑म् । आ॒यु॑रे॒वाव॑ रु॒न्धे । अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑
नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ॥ ६० ॥

त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः । इ॒माने॒व लो॒कान॑व॒ रुन्धे॑ । अ॒र्बुदा॑य॒
स्वा॒हेत्या॑ह । वा॒ग्वा अ॒र्बुद॑म् । वाच॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे । न्य॑र्बुदा॑य॒
स्वा॒हेत्या॑ह । यो वै वा॒चो भू॒मा । तन्न्य॑र्बुदम् । वा॒च ए॒व

भूमानुमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
रात्रिर्वा उषाः। अहव्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
अहोरात्रयोरैव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयौर्दिवा वा नक्तं
वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहव्युष्टिः सप्त च ॥१६॥

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरैवैनं
लोकयोनान्मधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्रावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं
गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै
स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये
स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्व एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति ॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां

जुहोति। एकविंशतिर्वै देवल॑ोकाः। द्वाद॑श मा॒साः
पञ्च॑र्तवः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य एकविं॑शः। ए॒ष
सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्टै। भुवो॑ दे॒वानां
कर्म॑णेत्यु॒तुदी॒क्षा जुहोति। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति। अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहेति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै॥६४॥

अ॒र्वा॒ङ्य॒ज्ञः संक्रा॑म॒त्वित्यासी॑र्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्याप्त्यै॑।
भूतं॑ भव्यं॑ भवि॒ष्यदिति॑ पर्या॑सीर्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
पर्या॑प्त्यै। आ मे॑ गृ॒हा भ॑व॒न्त्वित्या॒भूर्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्याभू॑त्यै। अ॒ग्निना॒ तपोऽन्व॑भव॒दित्यनु॑भूर्जुहोति।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑भूत्यै। स्वाहा॑ऽऽधि॒माधी॑ताय॒ स्वाहेति॑
सम॑स्तानि वैश्वदे॒वानि जुहोति। सम॑स्तमे॒व द्विष॑न्तं
भ्रातृ॑व्यमति॑ क्रामति॥६५॥

द॒द्ध्यः स्वाहा॑ हनू॒भ्यां॑ स्वाहेत्यङ्ग॒होमाञ्जु॑होति। अ॒ङ्गे॒अङ्गे॑ वै
पुरु॑षस्य पा॒प्मोप॑श्लिष्टः। अ॒ङ्गाद॑ङ्गादे॒वेन॑ पा॒प्मन॑स्तेन॑ मुञ्चति।
अ॒ज्ये॒ताय॑ स्वाहा॑ कृ॒ष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहेत्य॑श्वरूपाणि
जुहोति। रू॒पैरे॒वेन॑ सम॑र्धयति। ओष॑धीभ्यः स्वाहा॑
मूले॑भ्यः स्वाहेत्यो॑षधि॒होमाञ्जु॑होति। द्र॒व्यो वा ओष॑धयः।
पुष्पे॑भ्योऽन्याः फलं॑ गृह्णन्ति। मूले॑भ्योऽन्याः। ता ए॒वोभयी॑रव॒
रुन्धे॑॥६६॥

वन॑स्पति॑भ्यः स्वाहेति॑ वनस्पति॒होमाञ्जु॑होति। आ॒र॒ण्यस्या॒न्नाद्य॑स्यावरु॑

मेषस्त्वा॑ पच॒तैर॑व॒त्त्वित्यपा॑व्यानि जुहोति। प्रा॒णा वै दे॒वा
अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कू॒प्याभ्यः॑ स्वाहा॒द्ध्यः
स्वाहेत्य॒पा॑ ५ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑। अन्नं॑ वा
आपः॑। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्ध्योऽन्नं॑ जाय॑ते। तदव॑
रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्व एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायत एकं च॥१७॥

[१७]

अ॒म्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य॑
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्निज्योतिः॑। यद॒म्भा॑सि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे। वसू॑ना॒ ५ सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑रव॑ रुन्धे। नभा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं॒ वै
नभा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्योतिः॑। यन्नभा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणा॑ ५ सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒युं
ज्योति॑रव॑ रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दित्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे। आ॒दि॒त्याना॑ ५
सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्यं॑ ज्योति॑रव॑ रुन्धे। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑
वरु॑णायेति य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॒स्यावरु॑ध्वै। म॒योभू॒र्वतो॑
अ॒भि वा॑तू॒स्मा इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑मवरु॑ध्वै।
प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहेति॑ सन्तति॒होमा॑ञ्जुहोति।

सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै ॥ ७० ॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तिति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ ७१ ॥

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं यजमानोऽव रुन्धे। आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्नत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ जुहोति। अयं वै लोको भूतम्॥ ७२ ॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्यावरुध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाप्रोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते॥ ७३ ॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्। स
 एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानं पश्यत्। तानं जुहोत्। तैर्वै स
 यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
 स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥१८॥ [१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपां भवन्ति।
 एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
 बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां
 यूपां भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तेजुन्या
 अवद्यन्ति। अवद्यन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तेजुनी। पाप्मनोऽपहत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां
 पशूनामवद्यन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सु योनिर्वा
 अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनाववं द्यति।
 यूपेषु ग्राम्यान्पशून्नियुञ्जन्ति। आरोकेष्वांरण्यान्धारयन्ति।
 पशूनां व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशून्लभन्ते। प्रारण्यान्त्सृजन्ति।
 पाप्मनोऽपहत्यै॥७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥१९॥ [१९]

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपहत्यै।
 पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै।

भ्रूणहृत्यामेवास्मादपहत्य। पुण्येन गन्धेनोभयतः परि
गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै। षड्वादिराः।
तेजसोऽवरुध्यै॥७७॥

षड्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुध्यै। एकविंशतिः संपद्यन्ते।
एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रय
इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति। अपरिमिता भवन्ति।
अपरिमितस्यावरुध्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
वा अश्वः॥७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति।
यदितरेषां पशूनामवद्यति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
चित्तेऽग्रावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं
गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।

सात्माऽमुष्मिँल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
 धारां तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय
 स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो बलिवर्दः।
 संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरव रुन्धे। आयुरेवास्मिन्दधाति।
 तस्मादश्वमेधयाजी जरसा विस्रसामुं लोकमैति॥८१॥

तेजसोऽवरुध्यै भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः।
 यथा वा अश्वो वर्षभा वा वृषाणः सङ्स्फुरेरन्। एवमेव
 तत्स्तोमाः सङ्स्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यत्समृच्छेरन्।
 हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः
 स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
 संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा
 भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव
 रुन्धे। य एकादशः। स्तन एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवैनां तेन। तदाहुः। यद्द्वादशोऽग्निः स्याद्द्वादशः
 स्तोम एकदश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्।
 एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः।
 एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्ध राज्ञा

भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः।
 एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं
 वेद। ककुद्ध राज्ञा भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि
 वेद। शिरो ह राज्ञा भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
 एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा अश्वमेधे
 त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राज्ञा भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञा भवति षट् च॥२१॥ [२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
 प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्चो बहिष्पवमानश्च
 सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
 लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
 यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
 तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपुरुष्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
 नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
 रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
 हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडंबा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
 यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदंगासीदश्चो
 मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्राजापतिरुद्गीथः।

उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तत्स उपाकरोति चत्वारि च॥२२॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जति।
यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै
पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवेनमुभयतः परि गृह्णाति।
तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः।
बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राजन्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रौ लोमशसक्थौ
सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राजन्यं
ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे।
ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो कवचे एवैते अभितः
पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे

पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उत्सेधमेव तं
कुरुते। तम्मादुत्सेधम्भये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥२३॥ [२३]

साङ्ग्रहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितुश्चत्वारो यथा नित्तं
प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं विभूराह प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन
प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः प्रजापती
रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भांस्येकयूपो
राज्जुदालमेकविंशो देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥२३॥

साङ्ग्रहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो
दीक्षान्देवानेव त्रयं इमे सिताय प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं
एकं न वतिः॥११॥

साङ्ग्रहण्या संश्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>